

Kaybettik

– Murat ÖZDEN (Çerkezođlu) · 13 Aralık 2022

KAYBETTİK

Şimdi öyle hale geldi ki zaman,
Tebessümle bakan yüzü kaybettik,
Çehrelerde maske gönülde güman,
Vahdeti unuttuk özü kaybettik.

Madde el üstünde tutulur oldu,
Komşusu açken tok yatılır oldu,
Çıkar için dostluk satılır oldu,
Bencillik uğruna bizi kaybettik.

Toplum arasında güven kalmadı,
Boşa koysak dolmaz dolu almadı,
Ne yapsak ne etsek çare olmadı,
Hak yoluna giden izi kaybettik.

İnsanlar çekildi özel odaya,
Günü takip ettik uyduk modaya,
Evladı emanet ettik dadiya,
Sonunda oğulu kızı kaybettik.

Karısına biat etti kocalar,
Aileler derde düşmüş bocalar,
Fabrikadan zehir saçar bacalar,
Baharı kaybettik yazı kaybettik.

Temeli olmazsa çökermiş çatı,
Gönüller pas tutmuş yürekler katı,
Ağzımıza az bal sürünce batı,
Elimizde olan kozu kaybettik.

Boşa umut ettik durduk yarına,
Nicesini toprak bastı bağrına,
Bu üç günlük köhne dünya uğruna,

Ağzımızda tadı tuzu kaybettik.

Mavi düşlerimiz karaya çaldı,
Ayran gönüllüler hep övgü aldı,
Ne Mecnunun aşkı ne Leyla kaldı,
İçimizde yanan közü kaybettik.

Özden der ki geçti böylece yıllar,
Kırıldı sevgiyle sarılan kollar,
Vurdum duymaz oldu büsbütün kullar,
Velhasıl gönülde gözü kaybettik.

Murat ÖZDEN